

Alte Drucke

EVAN||GELIVM || MARCI ||

Leipzig, 1522

VD16 ZV 27198

CAPVT. VI

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-148990

M A R C V M.

venit a principe synagoge, qui dicerent: Filia tua mortua est, quid ultra vexas magistrū? Iesus autem protinus audito sermone qui dicebatur, ait principi synagogae: Ne metuas, tantūmodo crede. Et nō permisit vt quisquā se sequeretur, prāter Perrū & Iacobum & Ioannē fratrē Iacobi. Et venit in domū principis synagoge, videtq; tumultū ac flētes & eiulantes multū: & ingressus, ait illis: Quid tumultuamini & ploratis? Puella nō est mortua, sed dormit. Et irridebant eū. Ipse vero eiectis omnibus assumit patrem & matrē puellae, & eos qui cū ipso erāt: & ingredī eo vbi puella erat iacens, & apprehensa manu puellae, ait illi: Tabitha, cumi: quod est, si quis interpreteitur: Puella, tibi dico, surge. Et cō festim surrexit puella, & ambulabat, erat enim annorū duodecim, & obstupuerūt stupore magno. Et praecepit illis vehemēter, ne quisquā id sciret: & iussit vt daret illi quod æderet.

CAPVT. VI,

ET egressus est illinc, venitq; in patriam suam, & sequuntur eū Mat. 13. discipuli sui. Cūq; adesset sabbatū, coepit in synagoga docere Luc. 4. re: multiq; audiētes obstupuerūt, dicentes: Vnde huic haec? & quae Ioā. 4. & 6. est sapiētia, quae data est illi? & virtutes tales per manus eius efficiuntur? Nonne hic est faber ille, filius Mariae, frater Iacobi, & Iose, & Iuda, & Simonis? Nōne & sorores eius hic nobiscū sunt? Et offēdebant per eum. Dicebat autē illis Iesus: Nō est ppheta cōtempnus, Mat. 4. nisi in patria sua, & inter cognatos, & in familia sua. Et non poterat ibi virtutē vllam ædere, nisi quod paucos infirmos, impositis manibus sanauit: ac mirabatur propter incredulitatē eorū: & obambulabat per vicōs vndiq; circūiacētes, docēs. Et accersit duodecim, coepitq; Mat. 10. eos emittere binos, ac dabat illis potestātē aduersus spiritus immū: Luc. 9. dos. Et praecepit illis, ne quid tollerēt in viam, nisi virgam tantū, nō

SECUNDVM

pesam, nō panem, non in zona aēs: sed calciarentur sandalijs, & ne
 induerentur binis tunicis. Et dicebat eis: Vbicunque introieritis in
Lu. 10. domum, illic manete donec exeatis illinc. Et quicunque non recepe-
 rint vos, neque audierint vos, exeuntes illinc, excutite puluerem qui
 est sub pedibus vestris, in testimonium illis. Amen dico vobis: tole-
 rabilius erit Sodomis aut Gomorrhis in die iudicij, quā ciuitati illi.
 Et egressi prædicabant, vt resipiscerēt, & dæmonia multa efficiebāt:
Mat. 14. & vngebāt oleo multos ægros & sanabāt. Et audiuit rex Herodes
 (innotuerat enim nomen eius) dicebatq;: Ioannes ille qui baptiza-
 bat, resurrexit a mortuis, & propterea virtutes agunt in illo. Alij di-
 cebant, Helias est: alij vero dicebant, propheta est, vel tanquā vnus
 ex prophetis, Cum audisset autem Herodes, ait: Cui ego præcidi ca-
 put, Ioannes iste est, ipse surrexit a mortuis. Nā ipse Herodes, missis
 satellitibus manus iniecerat in Ioannem, & vinxerat eum in carcere
 ppter Herodiadem vxorem Philippi fratris sui, quia duxerat eam
 vxorem. Dicebat enim Ioānes Herodi: Non licet tibi habere vxorē
 fratris tui. Herodias autē insidiabatur illi, volebatq; occidere eum,
 nec poterat. Herodes enim metuebat Ioannē, sciēs eum virū iustū ac
 sanctum, & obseruabat eum: auditoq; eo multa faciebat, & libenter
 eum audiebat. Et cum dies opportunus accidisset, cum Herodes in
 natalicjs coenam faceret primatibus ac tribunis, & primoribus Ga-
 lilææ, cūq; introisset filia ipsius Herodiadis, ac saltasset, placuissetq;
 Herodi ac simul accumbētibus, rex ait puellæ: Pete a me quod vis,
 & dabo tibi. Et iurauit illi, quicquid a me petieris, dabo tibi vsq; ad
 dimidium regni mei. At illa egressa dixit matri suæ: Quid petā? Illa
 vero dixit: Caput Ioannis baptistæ. Et ingressa statim cum festina-
 tione ad regem, petiuit dicens: Volo vt protinus des mihi in lance

M A R C V M,

caput Ioannis baptistæ. Et dolore affectus rex, propter iusiurandū,
eosq; qui simul accumbabant, noluit eam reſc̄ere. Et confestim rex
miſſo ſp̄culatore, iuſſit inferri caput eius. At ille abiit, ac decollauit
eum in carcere: & attulit caput eius in lance, & dedit illud puellæ, &
puella dedit illud matri ſuæ. Q̄to audito, diſcipuli eius venerunt, &
ſuſtulerunt cadauer eius, poſueruntq; illud in monumento. Et con-
gregant̄ apoſtoli ad Ieſum, ac renūciauerūt ei om̄ia, & quæ egiſſent,
quæq; docuiſſent. Et ait illis: Venite vos ſoli ſeorſim in deſertū lo-
cū, & requieſcite puſillum. Erant enim qui venirent & abirēt multi:
ac ne cibum quidem capere vacabat, Et abiit in deſertum locū na-
uigio ſeorſim. Et viderunt eos abeuntes, turbæ: & agnouerunt eum
multi, & itinere pedestri ex omnibus ciuitatibus cōcurrerunt illuc, &
præuenerunt eos, conueneruntq; ad illum. Et egreſſus vidit turbam **Mat, 9,**
multam Ieſus, & affectu miſericordiæ tactus eſt erga eos, quia erāt
velut oues non habentes paſtorem. Et cœpit illos docere multa, &
cū iam multū temporis præteriſſet, acceſſerunt ad illū diſcipuli eius,
dicentes, Deſertus eſt locus, & iam multū temporis eſt, dimitte illos,
vt abeant in circūiacentes villas, ac vicos: emantq; ſibi panes: nam
quod edant, nō habent. At ille reſpōdens ait illis: Date illis vos qđ
edant. Et dixerunt ei: Euntes emamus ducentis denarijs panes, &
demus illis quod edant: At ille dicit eis: Quot panes habetis: Ite &
videte. Et cū cognouiſſent, dicūt: Quinq; & duos piſces. Et præcepit **Luc, 6,**
illis vt accūbere facerēt omnes, diſtributis cōuiuijs in viridi grami-
ne. Et diſcubuerūt diuiſi in viridaria ceteri & quinquageni. Et cū acce-
piſſet qnq; panes ac duos piſces, ſublatiſ in cœlū oculis bñdixit, ac
fregit panes, deditq; diſcipulis ſuis vt apponerēt illis: & duos piſces
diuiſit oib; Et comederūt oēs & ſaturati ſūt: & ſuſtuleſt fragmētoꝝ

S E C V N D V M

duodecim cophinos plenos, & de piscibus. Erant autem qui comederant circiter quinq; millia virorū. Et statim coegit discipulos suos cōscendere nauim, vt præcederēt transmissō mari Bethsaidam, dū ipse dimitteret turbā. Et cū dimisisset eos, abiit in montē ad orandū. Et cū vespera aduenisset, erat nauis in medio mari, & ipse solus in terra, viditq; eos laborātes in remigādo: erat enim ventus contrarius eis. At circa quartā vigiliā noctis venit ad eos, ambulans super mare, & volebat præterire eos. At illi vt viderūt eum ambulantem super mare, putauerūt spectrum esse, & exclamauerūt: Omnes enī videbant eum, & cōturbati sunt: & statim locutus est cum eis, dixitq; eis: Confidite, ego sum, ne terreamini. Et ascendit ad illos in nauim, & cōquieuit ventus: & vehementer supra modum intra sese stupebant & admirabantur. Non enim intellexerant de panibus: erat enī cor eorum obcæcatū. Et cum traiecissent, venerunt in terram Genesareth, & applicuerūt in portum. Cūq; egressi essent de nauī, continuo agnouerunt eum: ac percurrentes totam vndiq; regionē illam, coeperunt in grabatis eos qui male habebant circumferre, cum audissent eum illic esse: & quocūq; introisset in vicos, aut in ciuitates, aut in villas, in plateis ponebant infirmos, & deprecabātur eum, vt vel fimbriam vestimenti eius tangerent: & quotquot tangebāt eum, salui fiebant.

CAP V T. VII.

ET cōueniunt ad eum pharisæi, & quidam de scribis qui venerant Hierosolymis: & cū vidissent quosdam ex discipulis eius comunibus manibus, id est illotis, edere panes, incusabāt: nam pharisæi & omnes iudæi, nisi crebro lauerint manus, nō capiūt cibum, tenentes instituta maiorum, & a foro venientes nisi loti fuerint, non